

sættes eller bortfalde, naar Forbruget har været rimeligt begrundet i hans Erhvervelse af den borteblevnes Ejendele, og det efter hans økonomiske Forhold vilde være ubilligt at lade ham tilsvare det fulde Beløb.

Er det modtagne gaaet tabt uden Arvingens Skyld, er han fri for Ansvar.

Indtægt af Formuen, som er forfaldet før den Dag, da den tilbagevendte fremsætter Kravet, skal ikke tilsvares af Arvingen.

§ 19. Reglerne i §§ 17 og 18 finder tilsvarende Anvendelse, hvis en borteblevnes Formue er taget under Skiftebehandling i Henhold til § 16.

§ 20. *Forsikringssum*, der er udbetalt paa Grundlag af Dødsformodningsdom, kan Forsikringsselskabet inden Udløbet af den i § 17 fastsatte Frist kræve tilbage. Kravet kan dog nedsættes i det Omfang, Summen med Rimelighed er anvendt til Forsørgelse. § 18, Stk. 1, 3 og 4, finder tilsvarende Anvendelse.

Den tilbagevendtes mulige Krav over for Selskabet formindskes, for saa vidt Tilbagebetaling fra Modtageren ikke kan opnaas.

Selskabet kan dog vælge at betragte Forsikringen som endeligt afviklet ved den skete Udbetaling paa Grundlag af Dødsformodningsdommen. I saa Fald indtræder den tilbagevendte i Selskabets Krav.

§ 21. *Pension, Overlevelserente* og lignende Forsørgelse, der er udbetalt paa Grundlag af Dødsformodningsdom, *kan ikke kræves tilbage* fra Modtageren.

Den tilbagevendtes mulige Krav over for den, der har erlagt Ydelsen, formindskes i det Omfang, hvori Udbetalingen er sket.

§ 22. Har Arvingen ved Erhvervelsen af den borteblevnes Ejendele gjort sig skyldig i Svig, er han erstatningspligtig efter Lovgivningens almindelige Regler. Det samme gælder Modtageren af de i §§ 20 og 21 omhandlede Ydelser.

§ 23. Har den borteblevne Ægtefælle efter Dom til Dødsformodning *giftet sig igen, er det tidligere Ægteskab endeligt ophørt*, uanset at Dødsformodningen viser sig at være urigtig. Har Ægtefællen ikke giftet sig igen, bestaar Ægteskabet med den borteblevne vedvarende.